

POSUDEK

oponentky na bakalářskou práci

Jméno a příjmení: Kevin Kurucz

Téma práce: Skupina mladých dospělých inspirovaná dílem C. G. Junga

Autor, Kevin Kurucz, se ve své bakalářské práci zabývá poněkud netypickým tématem, jímž je zkoumání motivace neformální skupiny mladých dospělých, které spojuje zájem o myšlenky C.G. Junga a inspiroují se jimi ve svém duchovním seberozvoji.

Bakalářská práce je standardně členěna na teoretickou a praktickou část. Teoretická část sestává z pěti kapitol, v nichž se autor zaměřuje na specifika mladé dospělosti z hlediska osobní motivace, dále vymezuje základní terminologii, zmiňuje současné formy religiozity, zabývá se rolemi ve skupině a osobnostmi C. G. Junga i konceptem archetypů.

Empirickou část tvoří výzkum, v němž se autor zaměřil na zkoumání motivace členů uskupení mladých dospělých, kteří se prostřednictvím studia díla C. G. Junga inspiroují ve svém duchovním vývoji jeho myšlenkami. Výzkumu je podroben i průběh a prožitkový aspekt jejich pravidelného setkávání. Pomocí semistrukturovaných rozhovorů autor oslovil 8 členů, které analyzoval s využitím *interpretativní fenomenologické analýzy (IPA)*. Data byla analyzována ve vztahu ke čtyřem formulovaným výzkumným otázkám.

Předložená bakalářská práce má dobrou jazykovou úroveň a je psána velmi čtivě. Autor čerpá vesměs z českých i zahraničních monografických publikací, jde o 15 literárních zdrojů. Velkou měrou jsou však zastoupeny základními učebními texty určenými ke zkouškám, které by měly tvořit spíše obecný úvodní vstup k problematice a měly by na ně navazovat publikace specificky se zaměřující na sledovanou oblast. (Poněkud překvapivě zde absentují i díla C. G. Junga, včetně Červené knihy, často zmiňované v textu práce.) Výběru literatury odpovídá i poměrně obecné pojetí kapitol teoretické části, v němž jsou z velké části prezentovány všeobecně známé údaje. Autor je však nakonec dokázal využít a při analýze výzkumných nálezů v syntetizujících kapitolách na ně odkazuje. Teoretická část je poměrně stručná, jde o 11 stran textu. Některé teoretické informace, uváděné v empirické části, by však mohly být zařazeny ještě na závěr teoretických kapitol (zejména kap. Popis společnosti).

V seznamu zkratk je uvedený název Jungova díla, Červená kniha. Tento název však není zkratkou. Je také poněkud nestandardní, že autor překopíroval Maslowovu pyramidu potřeb z internetového zdroje, aniž by její textovou část přeložil do češtiny. Oceňuji však zde analýzu nejvyšších pater motivace ve vztahu k výzkumnému cíli (s. 12). Na začátku kapitoly 5.2 by bylo přesnější rozlišovat koncept osobního a kolektivního nevědomí, protože některé aspekty, které autor uvádí, odpovídají jen jednomu z těchto aspektů, nikoli druhému (např. získané obsahy během života se týkají spíše osobního nevědomí, nikoli kolektivního).

Velmi pozitivně hodnotím začlenění kapitol vztahujících se k etice výzkumu a k zmínkám týkajícím se výzkumných limitů (byť jde do jisté míry o obecný popis specifík kvalitativního výzkumu, nikoli o limity vztahující se ke konkrétnímu metodologickému designu, který autor zvolil). Ze čtenářského hlediska je velmi vhodná i strukturovanost prezentovaných analýz, které jsou členěny zvláště do podoby souhrnné části a části diskusí, zaměřující se na analýzu nálezů z hlediska formulovaných výzkumných otázek. Zcela na místě je také analýza dat pomocí IPA, kterou autor zevrubně zdůvodňuje. Nebývá však zvykem zařazovat stejné informace jak do textu empirické části, tak i mezi přílohy (zde jde o rozhovor se zakladatelem zkoumané skupiny). Autor posléze dochází k určitým zajímavým závěrům. Možná zde chybí alespoň naznačení, k čemu mohou zachycené nálezy sloužit autorovi či dalším výzkumníkům v psychologii náboženství, případně náznak využití poznatků v terénu sociálního pedagoga.

Závěr: Lze konstatovat, že empirická část předložené bakalářské práce má výrazně vyšší úroveň než část teoretická, kterou lze považovat spíše za hraničně přijatelnou co do rozsahu i do propracovanosti. Autor však prokázal, že je schopen uvažovat o spirituálně zaměřených skupinách v poměrně širokém kontextu a zároveň jej využít při zkoumání konkrétního uskupení. Prokázal také poměrně dobrou orientaci v metodologii, především ve zvolené metodě interpretativní fenomenologické analýzy.

S ohledem na uvedené se při návrhu na hodnocení – v závislosti na výsledku obhajoby – přikláním ke klasifikačnímu stupni **“velmi dobře”**.

Doc. Pavlína Janošová, Ph.D.

V Praze dne 1. 3. 2022